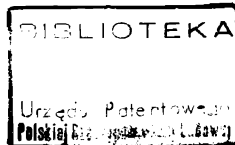

20 października 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

B01d 23/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3911.

Mikołaj Niemczuk
(Noworadomsk, Polska).

Kl. 12 d 23.

MWP B01d 23/28

Przesącznik do oliwy.

Zgłoszono 22 maja 1924 r.
Udzielono 12 stycznia 1926 r.

Przesącznik zgodnie z załączonym rysunkiem fig. 1, 2 i 3, składa się z dwóch bębnow, z których jeden znajduje się wewnątrz drugiego. Bęben większy, który jest zarazem płaszczem zewnętrznym przesącznika, jest zbiornikiem oliwy oczyszczonej z grubszych zawiesin, których części cięższe opadają na dno zbiornika, gdzie znajduje się woda.

Płaszcz zewnętrzny zaopatrzony jest u spodu w otwór o stałym zamknięciu, otwierany tylko przy wypuszczaniu wody i zanieczyszczeniu dna tej części przesącznika. W pewnej odległości od dna znajduje się kurek do ustalenia poziomu wody przesącznika.

Część górna jest zaopatrzona w odpowiednią blachę dziurkowaną, przyczem

kołnierz tego sita jest wygięty i wspiera się na płaszczu zewnętrznym. Na niższych częściach ścianek pionowych tej górnej części znajdują się otwory wypełnione siem gęstem. Przez te otwory przedostaje się oliwa do dalszej części zbiornika, gdzie znajduje się woda i gdzie następuje dalsze osiadanie się zawiesin pozostałych w oliwie.

Część druga, t. j. bęben mniejszy wewnętrzny, jest właściwym przesącznikiem. Do tego zbiornika dostaje się oliwa od spodu przez filc, przesączający oliwę. Różnica poziomów oliwy zanieczyszczonej w zbiorniku większym i oliwy przesączonej w zbiorniku mniejszym wytwarza ciśnienie, które przeciska oliwę do właściwego przesącznika, t. j. bębna wewnętrznego

o średnicy równej połowie średnicy płaszcza bębna zewnętrznego. Bęben wewnętrzny ma u spodu filc, odpowiednio umocowany między dwiema krążkowymi blachami z otworami i przyciśnięty kołnierzem blaszanym do obręczy płaszcza tegoż bębna. Całe to urządzenie jest dodatkowo przyciskane prętami żelaznymi rozpierającym. Pręt ten wspiera się w dalszej części strzemięcia, a w górnej swej części przytrzymuje go poprzeczka, która jest wpuszczana w płaszcz tego bębna w ten sposób, że przez mały obrót w płaszczyźnie poziomej można ją wyjąć; usuwając ją zaś, można wydobyć cały filc do ewentualnego czyszczenia.

Filc przesączający po wyciągnięciu można wycisnąć z brudu i zanieczyszczenia, a następnie włożyć go zpowrotem. W dalszej części przesącznika znajduje się kurek do odprowadzania czystej oliwy.

Zalety przesącznika są następujące:

Wyzyskanie ciśnienia, powstałego z różnicy poziomów cieczy w bębnie większym i

w przesączniku i pobieranie zupełnie czystej oliwy z górnych jej warstw, łatwość czyszczenia przesącznika, bez wypróżnienia go, w czasie bardzo krótkim, rozgrzewanie w czasie mrozów, kiedy oliwa tężeje, zapomocą przepuszczania gorącej wody przez przesącznik i odprowadzanie jej dolnym otworem płaszcza zewnętrznego, łatwość masowej fabrykacji, a tem samem cena bardzo niska.

Zastrzeżenie patentowe.

Przesącznik do oliwy, oparty na działaniu ciśnienia powstałego z różnicy poziomów, znamienny tem, że składa się z 2-ch bębnow umieszczonych jeden wewnątrz drugiego, przyczem mniejszy bęben jest właściwym przesącznikiem, który wykonywuje przesączanie zapomocą odpowiednio umieszczonego materiału przesącznikowego.

Mikołaj Niemczuk.

C-2

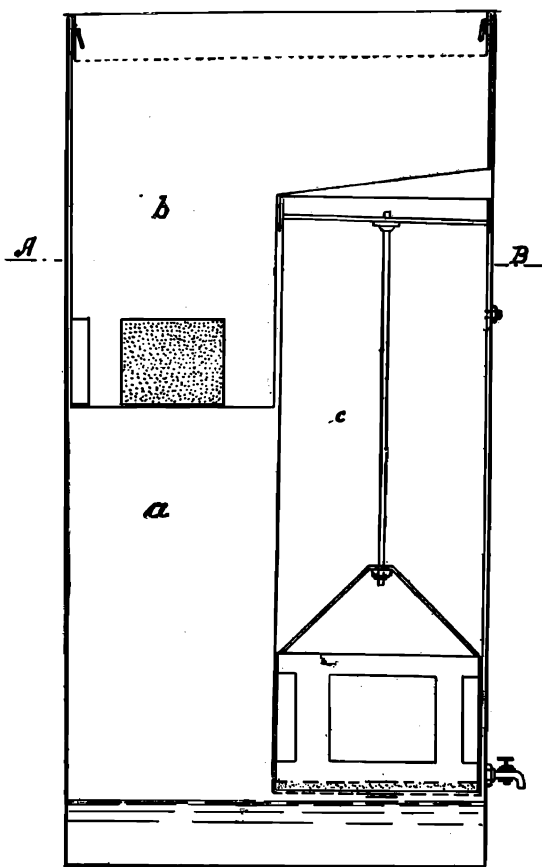

fig. 1.

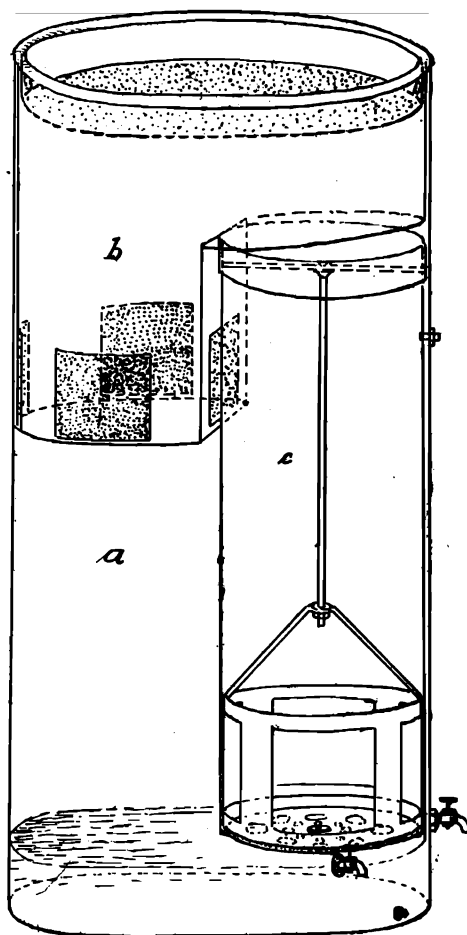

fig. 2

A-B

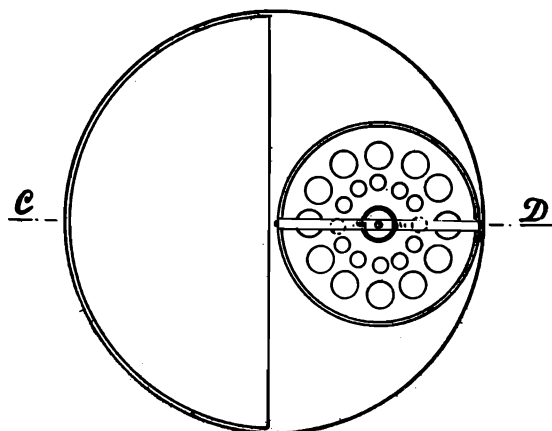

fig. 3.